

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. január 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. március 26. napján **kihirdetett 6.B.1312/2017/29.** számú ítéletét **megváltoztatja** akként, hogy a vádlottat 617.746,- (hatszáztizenhétezer-hétszáznegyvenhat) forint elsőfokon felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg 696.763,- (hatszázkilencvenhatezer-hétszázhatvanhárom) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott lakcíme helyesen **[cím 1]**.

A vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Megállapítja, hogy a vádlott **tényleges tartózkodási helye a [cím 2]**.

A vádlott által 2018. március 27. napjától 2019. január 9. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Kötelezi vádlott neve vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 25.000,- (huszonötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívása szerint, míg 260.893,- (kettőszázhatvanezer-nyolcszázkilencvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év [ország] területéről kiutasításra ítélte.

A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott által 2017. február 19. napjától 2018. március 26. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe.

Rendelkezett a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 532.545,- forint megfizetésére kötelezte, míg 781.964,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés és fegyház végrehajtási fokozat megállapítása,

a vádlott és a védő enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség írásbeli indítványában a tényállás, a jogszabályi helyek és a bűnösségi körülmények helyesbítése és kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, azt fegyházban rendelje végrehajtani, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A védő a fellebbezés írásbeli indoklásában indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet javára további enyhítő körülményként értékelje a vádlott betegségét, hogy korábban édesanyját támogatta, illetve, hogy a bűncselekmény elkövetése előtt rendezett körülmények között élt. Erre is figyelemmel indítványozta, hogy az ítélet az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítse.

A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség és a védő fenntartotta írásbeli indítványát.

Az ítélet az első fokú ítéletet nem ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljeskörűen felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az ítélet az iratok egybehangzó adatai alapján az első fokú ítélet tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel:

A vádlott májcirrózis megbetegedésben szenved. Letartóztatását megelőzően beteg édesanyját támogatta.

A vádlott 2017. február 16. napján 20 órakor két ismeretlen társával jelent meg a „[cég neve]” nevű [nemzetiség neve] cég [cím 3] szám alatt található irodájában.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

A vádlott esetében [ország]ra történő belepése alkalmával tettenérésre került sor, a bűncselekmény elkövetését a bíróság előtt maga is elismerte, azt megbánta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, melynek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg. A tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályi helyek annyiban szorúlnak kiegészítésre, hogy a delta-9-THC az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett Bécsi egyezmény I. számú jegyzéke és a Btk. 459. § (1) bekezdés 18.) pontjának b) alpontja alapján minősül pszichotróp anyagnak.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorúlnak:

Az ítélet tábla a vádlott javára további enyhítő körülményként értékelte a vádlott betegségét, azt, hogy korábban beteg édesanyját támogatta, illetőleg, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta. A bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást kisebb súllyal értékelte enyhítő körülményként a tettenérésre tekintettel.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett, figyelemmel az ítélet tábla ilyen jellegű ügyekben kialakított büntetéskiszabási gyakorlatára is, az elsőfokú bíróság által kiszabott 6 év 6 hónap szabadságvesztés - a kábítószer mennyiségét figyelembe véve - arányos, annak sem lényeges súlyosítása, sem lényeges enyhítése nem indokolt.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása indokolt, ez az álláspont megfelel az ítélet tábla e körben kialakított gyakorlatának.

A Btk. 35. § (2) bekezdése szerint a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel van lehetősége a bíróságnak eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására.

Az a körülmény, hogy a vádlott külföldi állampolgár és a büntetését hazájától, családjától távol kell letöltenie, tény. Annak súlyát nem befolyásolja, hogy a vádlott számított-e a lebukásra, illetőleg arra, hogy az esetleges büntetést [ország]on kell letöltenie, mint amire az ügyészség hivatkozott.

A Szegedi Ítélet tábla illetékességi területén kialakult bírói gyakorlat a magyar nyelvet nem ismerő külföldi állampolgár esetében figyelemmel van arra, hogy ez mennyiben ró nagyobb terhet a szabadságvesztés kiállása során e vádlottakra.

E vonatkozásban tehát a másodfokú bíróság nem osztotta a főügyészség azon álláspontját, mely szerint a magyar nyelv ismeretének hiánya nem olyan körülmény, amely a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának enyhítését indokolja.

A kiutasítás alkalmazása törvényes, annak mértéke arányos, az azzal kapcsolatos jogszabályi helyek közül azonban a másodfokú bíróság mellőzte a Btk. 59. § (3) bekezdésére történő hivatkozást, mert azt az elsőfokú bíróság nem alkalmazta.

Helyesen járt el a törvényszék, amikor a lefoglalt kábítószeret elkobozta, azonban annak jogszabályi

alapja helyesen, a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja.

Nem osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját, mely szerint a toxikológiai véleménnyel összefüggésben felmerült bűnügyi költség (85.201,- forint) szükségtelenül merült fel, hiszen a vádlott kábítószerrel kísérelt meg az országba behozni, így annak tisztázása is szükséges volt, hogy a vádlott esetleg fogyasztott-e kábítószerrel a cselekmény elkövetése során. Így a szakvéleménnyel összefüggésben felmerült költség a vádlottat terheli

Ezért a másodfokú bíróság a vádlottat 617.746,- forint elsőfokon felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése alapján, míg 696.763,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az első fokú ítéletet hivatalból is felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott útlevelének másolatából megállapította, hogy lakcíme helyesen: [cím 1]

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés nem felelt meg a Btk. 38. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi szövegnek, ezért azt az ítéletábra pontosította.

A Be. 451. § (7) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára, a 184. § (2) bekezdés f) pontjára és a 10. § (1) bekezdés 15) pontjára - megállapította, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a [cím 2].

A vádlott által 2018. március 27. napjától 2019. január 9. napjáig fogvatartásban töltött időt is beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségéből a vádlott védelmével felmerült 25.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte a Be. 613. § (1) bekezdés és a Be. 571. § (1) bekezdése alapján, míg 260.893,- forint bűnügyi költséget az állam visel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

Az ítélet ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján - figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére - nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2019. január 9.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
előadó bíró

Dr. Cserhádi Ágota s.k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.I.325/2018/32. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 6.B.1312/2017/29.

számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. január 9.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő